

W Trzcińsku Zdroju (wzrost, szeregowe) przebywa na obozie wypoczynkowym około 100 studentów wyższych uczelni polskich. Na obozie przebywają poza Polakami również studenci z Polski, Koreńczy, NA ZDJĘCIU: koreański student Pak Czan Czum rozmawia z polskim kolegą partię tenisa stołowego.

Na całym świecie wzrasta zainteresowanie III Światowym Kongresem Studentów

27 bm. rozpoczyna się w Warszawie obrady III Światowego Kongresu Studentów. Popularność hasła Kongresu, doniosłość i szeroki zakres zagadnień, które będą na nim omawiane — powodują, że coraz więcej organizacji studenckich na świecie wyraża pragnienie wzięcia udziału w jego obradach.

Zainteresowanie Kongresem wzrasta również wśród tych organizacji studenckich, które w czasie wojny pozostawały w luźnym kontakcie z Międzynarodowym Związkiem Studentów. Dla przykładu: ostatnio postanowiła wysłać swego obserwatora na Kongres w Warszawie organizacja studentów Wydziału Ekonomicznego Uniwersytetu w Oslo. Zainteresowanie sprawami Kongresu wyraziło również Zrzeszenie Sportowe Studentów Uniwersytetu w Panamie, postanawiając wziąć udział w pracach Komisji Sportowej.

Dokumentując swą przyjaźń i solidarność z młodzieżą świata, studenci polscy przygotowują artystycznie wykonane uroczystości dla delegatów na Kongres.

Wśród podarunków, które ostatnio nadeszły do Rady Narodowej Zrzeszenia Studentów Polskich z uczelni Gdańska, Tomnia, Wrocławia i Krakowa.

O Niemcy pokojowe i demokratyczne

Czynnik polski, całe nasze społeczeństwo z najwyższą uwagą zapoznają się z tekstem noty radzieckiej do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i USA w kwestii niemieckiej. Nie ma przecież świadomości obywatela Polski Ludowej, który nie interesowałby się wszystkim, co dotyczy walki o utrzymanie pokoju i co dotyczy spraw naszego sąsiada na zachód od ustalonej w Poczdamie granicy na Odrze i Nysie. Problem niemiecki jest kluczowym problemem dla pokoju Europy i całego świata. Nota radziecka stanowiła niezwykle doniosły krok, który toruje drogę pokojowemu rozwiązaniu sprawy Niemiec, wskazując ten kierunek, który prowadzi do powstania Niemiec zjednoczonych, pokojowych i demokratycznych. Nota radziecka zawiera propozycję podjęcia praktycznych kroków, pozwalających na szybkie rozwiązanie tego zagadnienia w interesie narodów Europy, w tym również narodu niemieckiego.

„Problem niemiecki — mówił towarzyszący G. M. Malenkowski na V sesji Rady Najwyższej ZSRR — powinien i może być uregulowany.

W tym celu należy wziąć za punkt wyjścia interesy umiarkowanego bezpieczeństwa wszystkich państw europejskich, przede wszystkim — bezpieczeństwa zachodnich i wschodnich sąsiadów Niemiec, a jednocześnie interesy narodów Niemców. W tym celu należy wywrzeć się polityką uciążliwą Niemiec do agresywnego bloku wojennego, wywrzeć się polityką wzmacniania agresywnych Niemiec militarnymi krokami.

A właśnie mocarstwa zachodnie — rządy USA, W. Brytanii i Francji, wbrew interesom narodów w Europie, postawiły sobie za cel swojej polityki odrodzenie w Niemczech zachodnich pod kierownictwem hitlerowskich generałów sił zbrojnych, które pod starą hasłami hitlerowskimi, pod hasłami odwrócenia realności agresywne cele, wytyczące przez sztab paktu antyatlantyckiego, a więc przez imperializm amerykański. Reakcyjna prasa amerykańska nie ukrywa, że wskrzeszony militarny niemiecki użądany jest przez sztab USA za główną siłę uderzeniową w agresywnych planach antyatlantyckich, a teren Niemiec zachodnich za główną ich bazę w Europie. Jeden z komentatorów wielkiego dziennika monopolu amerykańskiego „New York Times” — Sulzberger, pisał:

„Generałowie atlantycy budzą się w nocy obłani zimnym potem i zastanawiają się, gdzie właściwie mogłyby stacjonować w Europie oddziały atlantyckie, gdyby pewnego dnia doszło do zawarcia porozumienia w sprawie jednolitej Niemiec i wycofania wszystkich wojsk okupacyjnych”.

Narody Europy natomiast pragną jak najszybszego zlikwidowania ogniska nowej agresji, jakim jest Trizonia. Narody Europy są zdecydowanie przeciwne polityce antyatlantyckich zbrodni, przeciw „układowi bonifickiemu” i „układowi paryskiemu”, zmierzającym do odrodzenia hitlerowskiego Wehrmachtu.

Program podjęcia istotnych kroków, zmierzających do stworzenia Niemiec zjednoczonych, pokojowych i demokratycznych poprzez podpisanie traktatu pokojowego, wskazany przez notę radziecką, oparty jest na zasadach Poczdamu. O podstawowych zasadach Poczdamu powiada nota radziecka, że, niezależnie od wszystkich zmian, jakie zaszły w ciągu 8 lat od chwili podpisania układu poczdamskiego, „wyrażała ona interesy wszystkich narodów europejskich, nie wyłączając narodu niemieckiego”.

Opierając się na tych zasadach, rząd radziecki proponuje zwołać pokojową konferencję z udziałem wszystkich zainteresowanych państw dla rozpatrzenia problemu traktatu pokojowego z Niemcami. Konfe-

wa znajdują się teki graficzne i obrazy olejne przedstawiające piękno naszego kraju, rzeźby i plakaty o tematyce produkcyjnej oraz utwory muzyczne studentów, skomponowane specjalnie dla zagranicznych delegatów. Studenci Wrocławia przygotowali dla swych zagranicznych kolegów preparaty anatomiczne i przyrządy laboratoryjne, które mogą służyć jako pomoce naukowe.

Studencki polscy chcą zapewnić swym gościom z zagranicy miłe i ciekawe spędzenie czasu wolnego od obrad, przygotowując spotkania delegacji, występy artystyczne zespołów studenckich, zabawy i wycieczki.

Dla miłośników sportu została zorganizowana ciekawa impreza. Przewiduje się zawody sportowe z udziałem koszykarzy Związku Radzieckiego.

I koszykarze Włoch, Belgii oraz siatkarzy Anglii, którzy rozegrają mecze z reprezentacją młodzieży Warszawy, z Akademickim Zrzeszeniem Sportowym, ze Spójnią i OWKS.

Zalogi zakładów podległych CZPB — Północ i zakładów przemysłu włókiennego z terenu Łodzi dzięki rytmicznej pracy zwycięsko realizują plany sierpniowe.

Świadczy o tym najlepiej wykonanie planu za 15 dni sierpnia br. i tak plan produkcji za 15 dni bm. przedziałnie cienkopiędne (CZPB-Północ) zrealizowały w 105,3 proc., przedziałnie średniopiędne w 101,7 proc., przedziałnie odpadkowe w 107,5 proc., a tkalnie w 104 proc.

Plan produkcji za 15 dni sierpnia przedziałnie czesankowe przemysłu włókiennego z terenu Łodzi wykonywały w 108,9 proc., przedziałnie grzebne w 102 proc., a tkalnie w 101,5 proc.

W walce o zwycięskie wykonanie planu w tym okresie w przemyśle bawełnianym i włókiennym wyróżniły się załogi: ZPB im. Marchewskiego, ZPB im. Stalina, ZPB im. Dzierżyńskiego, ZPB im. Dubois, ZPB im. Harnama, ZPB im. Luksemburga, ZPB w Fabryczkach, ZPB w Opatowie, ZPB im. Nowotki w Piotrkowie, ZPB im. Barlickiego, ZPB im. Łukasiewskiego, ZPB im. Gwardii Ludowej, ZPB im. Świerczewskiego — i wielu innych zakładów. W zakładach tych w pierwszej połowie sierpnia wydajność poprawiła się jakoś przedziwnie i tkanki.

Planów za 15 dni bm. nie wykonywały ZPB w Żelazowie, przedziałnie średniopiędne ZPB im. Armii Ludowej, przedziałnie ZPB im. Rewolucji 1905 r. i ZPB im. Waryńskiego.

Włókniarze łódzcy świadomi swych obowiązków wobec ludowej ojczyzny i społeczeństwa nie szczędzą starań w walce o coraz lepszą i wyższą produkcję. Dotychczasowe wyniki uzyskane za 15 dni sierpnia winny zmobilizować wszystkich robotników i kierownictwa zakładów do zwycięskiego wykonania planów w bieżącym miesiącu.

W obecnym okresie poszczególnych kierownictwa zakładów winny troskliwie opieką odczuć robotników, którzy nie wykonują jeszcze swoich zadań planowych. Trzeba przy tym zająć się szerokim upowszechnieniem cennej inicjatywy majstra tkackiego tow. Stopczyka z ZPB im. Okrzei, który postanowił przedłużyć żywotność krosien przez wyeliminowanie jednorazowego remontu średniego w ciągu roku.

TOWARZYSZE I TOWARZYSZKI! Plan sierpniowy musi być bezwzględnie wykonany przez każdy zakład i każdego robotnika.

Pod troskliwą opieką wychowawczą i lekarską ostercone dzieci chińskie spędzają szczęśliwe dzieciństwo w nowoczesnie wyposażonych obozach dla dzieci w Chinach. NA ZDJĘCIU: dzieci z domu dziecka w Kantonie śpiewają wesołe piosenki.

Pod troskliwą opieką wychowawczą i lekarską ostercone dzieci chińskie spędzają szczęśliwe dzieciństwo w nowoczesnie wyposażonych obozach dla dzieci w Chinach. NA ZDJĘCIU: dzieci z domu dziecka w Kantonie śpiewają wesołe piosenki.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 197 (2827) ROK IX

ŁÓDŹ, WTOREK 18 SIERPNIA 1953 ROKU

CENA 15 GR

Dzięki rytmicznej pracy włóknierze zwycięsko realizują plany sierpniowe

Amerykański generał inicjatorem zamachu stanu w Iranie

Teherański korespondent Agencji Reutera donosi, że rząd Mossadika, po zlikwidowaniu zamachu stanu, opowiadał całkowicie sytuację.

Ludność Iranu manifestuje nadal swe oburzenie przeciwko sprawcom zamachu i przeciwko zbiegłemu szachowi. Usuwane są zewsząd portrety i popiersia szacha oraz człon-

ków jego rodziny. Prasa irańska pisze, że szach powinien być nie tylko zdekonieczony, lecz i pociągnięty do odpowiedzialności jako zdrajca ojczyzny.

W związku z pobytem szacha w Iraku, rząd irański wystosował do rządu irańskiego memorandum, w którym ostrzega Irak przed ewentualnymi incydentami politycznymi, do jakich mogłyby dojść między obu krajami w wypadku, gdyby zbiegły szach rozwinął tam działalność polityczną, wymierzoną przeciwko interesom Iranu.

Wśród osób zamieszanych w zamach dokonano kilku dalszych aresztowań.

Irańskie rozgłoszenie radiowe podało komunikat jednej z partii lewicowych, który stwierdza, że organizatorem zamachu był generał amerykański Schwarzkopf.

Jak wiadomo, Schwarzkopf, były szef żandarmerii irańskiej, przybył dwa tygodnie temu do Teheranu i przez kilka dni był gościem szacha. Następnie udał się on do Pakistanu, by spotkać się z bratem szacha i stamtąd kierować spiskiem.

Rozgłoszenie teherańskie podaje, że premier Iranu Mossadik rozwiązał Medżlis (Izbę Niższą parlamentu irańskiego).

NOWY RZĄD WŁOSKI

Dnia 17 bm. nowy rząd włoski, sformowany przez Pella, został zaprzysiężony przez prezydenta Einaudi'ego. W skład tego rządu wchodzi jedynie członkowie chrześcijańskiej demokracji.

Pod troskliwą opieką wychowawczą i lekarską ostercone dzieci chińskie spędzają szczęśliwe dzieciństwo w nowoczesnie wyposażonych obozach dla dzieci w Chinach. NA ZDJĘCIU: dzieci z domu dziecka w Kantonie śpiewają wesołe piosenki.

Rząd radziecki uważa za rzecz niecierpiącą zwłoki rozwiązanie

następujących problemów w stosunku do Niemiec:

- 1 Zwołanie konferencji pokojowej dla rozpatrzenia problemu traktatu pokojowego z Niemcami.
- 2 Utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich.
- 3 Złagodzenie finansowo - gospodarczych zobowiązań Niemiec, powstałych w wyniku wojny.

(Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, USA i Anglii — patrz str. 2).

Miłujący pokój Niemcy z radością witają nową inicjatywę ZSRR

BERLIN, 17. 8. Urząd prasowy przy prezencie Rady Ministrów NRD podał do wiadomości, że dnia 17 sierpnia odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów NRD w związku z decyzją rządu radzieckiego w sprawie zaproszenia delegacji NRD do Moskwy.

Premier Grotewohl złożył oświadczenie, w którym podkreślił niezwykle doniosłe znaczenie faktu zaproszenia delegacji rządowej NRD — dla walki narodu niemieckiego o przywrócenie jednolitej ojczyzny. Mówca stwierdził, że wszyscy miłujący pokój Niemcy z radością i głęboką wdzięcznością witają nową inicjatywę rządu radzieckiego, która jeszcze bardziej pogłębi i umocni przyjaźń między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Związkiem Radzieckim.

Rada Ministrów wybrała jedynomyślnie delegację rządu NRD, która prowadzić będzie rokowania w Moskwie. Upoważniła ona jednocześnie delegację, by wyraziła rządowi radzieckiemu podziękowanie za zaproszenie oraz za wszechstronną, bezinteresowną pomoc okazaną Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Nieprzerwanym strumieniem płynie zboże do punktów skupu

„Chłopi gromady Chruściel oddają pierwsze zboże ojczyźnie”. Pod takim hasłem 18 pracujących chłopów z gromady Chruściel, gminy Bolesławiec, pow. wieluńskiego, zorganizowało manifestacyjną dostawę, przywożąc do punktu skupu 9.830 kg zboża.

Na terenie powiatu wieluńskiego dziesiątki chłopów wypełniło już obowiązki dostawcy. Władysław Stanek, średniorolny chłop z gromady Łyszkowice, gminy Naramie, jako pierwszy wykonał roczny plan dostawy zboża, dostarczając 50 kg ziarna ponad plan. Franciszek Dyma z gromady Brzoza również jako pierwszy w swej gromadzie dostarczył do punktu skupu zboże, wykonując całoroczny plan dostaw.

W uroczystym nastroju zorganizowali pracujący chłopów łowickiego w dniu 14 sierpnia br. manifestacyjną dostawę 1.882 kg zboża dostarczyli chłop z gromady Rubiele, gminy Bielawy, zaś ponad 2 tys. kg przywieźli chłop z gromady Helin tejsze gminy.

9 mało i średniorolnych chłopów z gromady Bielawska Wieś, gminy Bielawy, manifestacyjnie dostarczyło do punktu skupu 2.262 kg zboża. Tego samego dnia 14 pracujących chłopów z gromady Lubianów, gminy Lubianów, dostarczyło do punktu skupu około 5 tys. kg zboża.

Niedostateczną czułość wykazał magazynier punktu skupu w Tkaczewie, powiatu łowickiego. Wielu kulaków dostarczyło do tegoż punktu skupu zboże zarządzone wołkiem zbożowym.

Obecnie magazyn musi być opróżniony gruntownie dezynfekcji, co spowodowało zanieczyszczenie przysmagowania zboża. Mało i średniorolni chłopowie dowiedziawszy się o tym, z oburzeniem piętnują kulaków, którzy dostarczyli ziarno zepsute, powodując zanieczyszczenie magazynów.

Ostatnio kulak Bartczak z gminy Tkaczew usiłował również dostarczyć zawozone zboże do magazynu GS Jednostki magazynier punktu skupu wykazał należytą czułość, demaskując kulaka. Bartczak usiłował przekupić magazyniera, obiecując mu zboże i wodę, lecz nie udało się. Sprawa Bartczaka została przekazana organom MO.

Napięta sytuacja w Maroku

PARYŻ, 17. 8. Według doniesień dzienników i agencji prasowych, sytuacja w Maroku jest ogromnie napięta. Podczas demonstracji przeciwko knowaniom kolonizatorów francuskich i ich agenta marokańskiego Paszy el Glaoui, zginęło co najmniej 35 osób, a wiele innych odniosło rany. Do demonstracji tych doszło w Marrakeszu, Casablance, Rabacie i w mieście Oujda w Maroku wschodnim. Ludność protestuje z oburzeniem przeciwko brutalnemu naciskowi kolonizatorów francuskich na sultana. Jak już donosiliśmy, feudalowi marokańscy z Paszą el Glaoui na czele, popierani przez władze kolonialne, dążą do pozabawienia sultana wszelkich praw. Pierwszym krokiem w tym kierunku była z ich strony deklaracja o odebraniu sultanowi godności imama (religijny przywódca Maroka). Sultán zaproteściwał przeciwko tej deklaracji, oświadczając, że uważa się nadal zarówno za religijnego jak i świeckiego władcę. We wszystkich większych miastach kraju panuje faktycznie stan oblężenia. Władze kolonialne wprowadziły ostrą cenzurę prasową. Rezydent generalny gen. Guillaume udał się do Paryża dla omówienia wytworzonej sytuacji z rządem francuskim.

Nieludnie traktowanie jeńców koreańskich

PEKIN, 17. 8. Dowództwo ONZ repatriowało 16 sierpnia 2.395 jeńców koreańskiej armii ludowej. Podczas transportu tych jeńców do punktu wymiany, Amerykanie i agenci liwymnawscy zranili przeszło 200 spośród nich.

Porozumienie w kwestii niemieckiej między ZSRR, Francją, Stanami Zjednoczonymi i Anglią sprzyjać będzie utrwaleniu pokoju

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, Anglii i USA

MOSKWA, 17. 8. AGENCJA TASS OGŁOSIŁA NASTĘPUJĄCĄ NOTĘ, WYSTOSOWANĄ PRZEZ RZĄD RADZIECKI DO RZĄDÓW FRANCJI, WIELKIEJ BRYTANII I USA W KWESII NIEMIECKIEJ:

Rząd Radziecki uważa za konieczne zwrócić ponownie uwagę rządów Francji, Anglii i USA na niestabilną sytuację panującą na tym, że po upływie 8 lat od czasu zakończenia wojny w Europie Niemcy nie mają traktatu pokojowego, pozostają rozbita część zachodnia i wschodnia oraz nie są równoprawnie w stosunku do innych państw. Sytuacja taka jest sprzeczna z dążeniami milijardów ludzi do utrwalenia pokoju w Europie i jednocześnie stanowi poważne zagrożenie dla interesów narodowych państw.

Jeszcze dnia 10 marca 1952 roku rząd radziecki przedstawił do rozpatrzenia rządom Francji, USA i Anglii projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami, wobec którego rządy Francji, Anglii i USA nie zajęły dotychczas stanowiska (projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami załączony jest przy niniejszym). Rządy Francji, Anglii i USA nie przedstawiły również swego własnego projektu traktatu pokojowego. Z tego wynika, że rządy trzech wspomnianych państw nie doceniają doniosłości sprawy traktatu pokojowego z Niemcami. Sprawa traktatu pokojowego z Niemcami odwołuje się co najmniej do odpowiedzialności przed wszystkimi rządy Francji, Anglii i USA.

Odmawiając rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA położyły inną drogę.

Dnia 26 maja 1952 roku rządy Francji, Anglii i USA wraz z brytyjskim rządem Adenauera podpisały „Traktat o stosunkach między trzema państwami i Niemcami” zwanym „układem bońskim”. Z dnia 27 maja tegoż roku rządy Francji, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga wraz z rządem bońskim podpisały traktat o „europejskiej współpracy obronnej”, znany pod nazwą „układu paryskiego”, „układu bońskiego” oraz „układu paryskiego”. Są przy tym nierozdzielnie związane na 50 lat z góry z agresywnym pójściem - atlantyckim blokiem państw.

Jak wiadomo, sens „układu paryskiego” polega na tym, że w Niemczech zachodnich pod kierownictwem generałów hitlerowskich i innych odpowiedników tworzy się siły zbrojne wchodzące w skład tzw. „armii europejskiej”, mającej służyć agresywnym celom bloku północno - atlantyckiego. Zgodnie zaś z „układem bońskim” Niemcy zachodnie pozostają w sytuacji państwa zależnego, podporządkowanego trzem mocarstwom, które, pomimo formalnego zniesienia statutu okupacyjnego, zatrzymują swe wojska na terytorium Niemiec zachodnich z nieograniczonym prawem ingerencji w sprawę wewnętrznej zachodniej części Niemiec, co na długie lata utrzymuje ujarzmienie ludności zachodniej - niemieckiej w warunkach reżimu okupacyjnego w zmienionej postaci.

Znaczący to, że układ boński i układ paryski prowadzą do odrodzenia militarystyki niemieckiej i do przekształcenia Niemiec zachodnich w narzędzie agresywnych planów innych mocarstw, roszczących sobie pretensje do panowania nad światem.

Jak wynika z komunikatu konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Anglii i USA, która odbyła się w lipcu 1953 roku w Waszyngtonie, rządy trzech mocarstw postanowiły kontynuować politykę zmierzającą do realizacji planu utworzenia „armii europejskiej” i włączenia do niej zachodnio - niemieckich sił zbrojnych z generałami hitlerowskimi na czele. Komunikat zaznacza wyraźnie, że „trzej ministrowie spraw zagranicznych potwierdzili swój stanowczy zamiar energicznie prowadzenia polityki, uzgodnionej przez ich rządy w ramach paktu atlantyckiego. Polityka ta obejmuje prace nad utworzeniem unii euro-

pejskiej sześciu krajów Europy, które utworzyły już zjednoczenie węgla i stali i których rządy podpisały traktat o „europejskiej współpracy obronnej”. Droga, na którą wkraczały rządy Francji, USA i Anglii w kwestii niemieckiej, prowadzi do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej, do stworzenia niebezpiecznego ogniska nowej agresji, do coraz większego zaostrzenia się niebezpieczeństwa nowej wojny w Europie. Iść tą drogą - znaczy to wyrzucić się uroczystych zobowiązań międzynarodowych, stawiających sobie za cel popieranie odbudowy Niemiec jako milującego pokój i demokratycznego państwa, zobowiązań, które zostały przyjęte przez Stany Zjednoczone i Anglię na konferencji poczdamskiej w 1945 roku, i do których przyłączyła się następnie Francja.

Druga droga - to droga odpowiedzialności państwa i zobowiązaniem przyjętym przez cztery mocarstwa w stosunku do Niemiec natychmiast po zakończeniu wojny, droga zgodna z interesami utrwalenia pokoju w Europie. Nie wolno przy tym, rzecz jasna, pisać się z faktem, że od konferencji poczdamskiej minęło 8 lat i że od tego czasu zaszły niezmienne zmiany, które powinny być uwzględnione przy ostatecznym uregulowaniu problemu niemieckiego. Jednakże podstawowe cele układu poczdamskiego - współdziałanie w utworzeniu milującego pokój i demokratycznych Niemiec - wyrażają nadal interesy wszystkich narodów europejskich, nie wyłączając narodu niemieckiego i powinny być zabezpieczone w drodze zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Rozwiązanie tego zadania stworzy warunki dla niebywałego dotąd rozwoju Niemiec przy ich wielkich możliwościach rozwoju gospodarki i kultury. Nikt nie może za przeczycie, że odrodzenie Niemiec jako wielkiego państwa, któremu należy się odpowiedzialność w świecie, jest nie miejsce wśród innych państw, możliwe jest tylko droga pokojowa i demokratyczna rozwoju państwa niemieckiego, drogą przyjaznej współpracy z innymi państwami, dążącymi do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Doświadczenia historii dowodzą, że droga wojny już nie raz prowadziła Niemcy do katastrofy narodowej i że za konsekwencje tego płacił wysoką cenę naród niemiecki.

Nie ulega wątpliwości, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma pierwszorzędne znaczenie dla uregulowania problemu niemieckiego. Przyczyni się ono do decydującego sposobu do utrwalenia pokoju w Europie i umożliwi ostateczne uregulowanie związanych z tym zagadnień, jakie wyłożyły wojny światowe, w drugiej wojnie światowej, w czym są żywotnie zainteresowane państwa europejskie, które uciły uciły od agresji hitlerowskiej, a przede wszystkim kłótni sąsiadów Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami konieczne jest również dlatego, że groźba odrodzenia militarystyki niemieckiej, która dwukrotnie rozpętała wojnę światową, nie jest usunięta, ponieważ odpowiedzialność uchwalać konferencje poczdamskiej wciąż jeszcze nie są wykonane. Traktat pokojowy z Niemcami stworzy dla narodu niemieckiego trwałe warunki pokoju, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako państwa zjednoczonego, niezawisłego, demokratycznego i milującego pokój, zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami na zasadzie równoprawności. Odmawiając rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA motywują to okolicznością, że nie mają jeszcze rządu ogólnoniemieckiego, który by mógł wziąć udział w przygotowaniu traktatu, jednakże tego rodzaju motywów odmowy rozpatrzenia traktatu pokojowego nie odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy. W rzeczywistości polityka Francji, USA i Anglii prowadzi do tego, że

nie tylko rozpatrzenie sprawy traktatu pokojowego odwołuje się coraz bardziej, lecz jednocześnie odwołuje również rozstrzygnięcie kwestii utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, polityka ta zmierza bowiem do tego, by utrwalic rozbitcie Niemiec, by nie dopuścić do przywrócenia jednolitej Niemiec.

Obecnie stosowane są coraz to nowe środki nacisku w tym celu, by układy boński i paryski zostały ratyfikowane przez oboje państwa bez względu na poważny sprzeciw ze strony parlamentów niektórych państw. Nacisk ten, zwłaszcza ze strony rządu USA, zmierza do tego, by przyspieszyć utworzenie sił zbrojnych Niemiec zachodnich i włączenie ich do przewidzianej układem paryskim „armii europejskiej”, ażeby, uależnionemu od państw bloku północno - atlantyckiego, Niemcy zachodnie przekształcić w narzędzie realizacji planów tego bloku. Ale włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i zarazem do bloku północno - atlantyckiego będzie oznaczało, że nie można już będzie traktować Niemiec zachodnich jako państwa milującego pokój. Włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno - atlantyckiego uniemożliwi połączenie Niemiec zachodnich i wschodnich w jednolite państwo. Milujące pokój narody całej Europy zainteresowane są w utworzeniu jednolitej i milującej pokój Niemiec, podobnie jak zainteresowany jest w tym sam naród niemiecki. Zchwilną jednak, gdy rząd boński zagroził Niemcy zachodnie do agresywnego bloku północno - atlantyckiego, zjednoczenie Niemiec zachodnich i wschodnich stanie się niemożliwe. Właśnie dlatego przeważająca większość Niemców nie tylko w Niemczech, Republiki Demokratycznej, lecz i w Niemczech zachodnich występuje przeciwko planom rządu Adenauera, mającym na celu włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno - atlantyckiego; pod tym względem cieszą się oni poparciem milujących pokój narodów całej Europy.

Z powyższego wynika, że polityka rządów Francji, USA i Anglii, podobnie jak rządu Adenauera, zmierza nie do zjednoczenia Niemiec i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, lecz do tego, by na długie lata utrzymać rozbitcie Niemiec. Polityka taka wyraża przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego. A zatem odmowa rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami pod pretekstem, że nie ma rządu ogólnoniemieckiego, nie odzwierciedla rzeczywistych motywów tej odmowy.

Z powyższego wynika również, że obecna polityka rządów Francji, Anglii i USA wyraża nie tylko przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego, lecz i przeciwko zjednoczeniu Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego.

Rządy Francji, Anglii i USA, zamiast rozwiązać kwestię utworzenia ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego, występują z inną propozycją. Proponują one omówienie kwestii wyborów ogólnoniemieckich, lecz ograniczają tę sprawę do rozpatrzenia przez cztery mocarstwa ich propozycji w sprawie powołania tzw. komisji neutralnej, złożonej z przedstawicieli państw obcych „do badań mających na celu stworzenie warunków dla przeprowadzenia tych wy-

borów. Nie można tego ocenić inaczej niż jako próbę oddania organizacji wyborów w Niemczech w ręce mocarstw obcych, narzucenia w tym celu narodowi niemieckiemu wszelkiego rodzaju „kontrolerów”, jak gdyby chodziło nie o Niemcy, mające za sobą wieloletnie tradycje demokratyczne, lecz o jakąś kolonię, wyzuta z wszelkich praw. Propozycja taka prowadzi do odwołania narodu niemieckiego od decyzji w jego sprawach wewnętrznych, jest wyrazem jaskrawej nieufności do narodu niemieckiego i - rzecz naturalna - wywołuje opór ze strony szerokiej kół ludności Niemiec.

Wspomniana propozycja rządów Francji, Anglii i USA sprzeczna jest w swej istocie z zasadami demokratyzmu, które znalazły wyraz w uchwałach poczdamskich. Propozycja ta - jak oświadczyli trzy mocarstwa - uzgodniona została z rządem Adenauera, który służy interesom największych monopolów kapitalistycznych w Niemczech zachodnich, który udziela coraz większej swobody wczorajszym hitlerowcom i jawnym faszystom. W celu zdławienia niemieckich sił demokratycznych, który jest tubą skrajnych nacjonalistów i odwołujących się do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej i do nowych wojen zaborczych. Nie wolno przy tym zapominać, że rząd Adenauera występował stale przeciwko samej już możliwości uzgodnienia polityki czterech mocarstw w kwestii niemieckiej, zwiłżając bowiem w całej pełni swe losy z planami budowy militarystyki niemieckiej, z planami przygotowania nowej wojny w Europie. Właśnie w imię tych celów antynarodowych dąży on do ratyfikacji układu paryskiego i bońskiego, mimo iż układy te są sprzeczne z interesami narodowymi Niemców i oznaczają przekształcenie Niemiec zachodnich w państwo zależne, ujarzmienie ludności zachodnio - niemieckiej na długie lata.

W ten sposób ani układ paryski, ani układ boński nie mają nic wspólnego z interesami przywrócenia jednolitej Niemiec demokratycznych, a rzeczywiste cele tych układów - jako takich - wyrażają podstawowym zasadom konferencji poczdamskiej, na której Stany Zjednoczone, Anglia i ZSRR, jak również później Francja postanowiły zapewnić odbudowę zjednoczonych Niemiec, jako milującego pokój i demokratycznego państwa.

Z powyższego wynika, że kwestia przywrócenia jednolitej narodowej Niemiec demokratycznych była i pozostaje dla narodu niemieckiego zagadnieniem podstawowym, w którego rozwiązaniu zainteresowane są milujące pokój narody całej Europy. Żadne wymówki nie mogą usprawiedliwić dalszej zwłoki w tej sprawie, ponieważ w obecnych warunkach główna odpowiedzialność za rozwiązanie tego problemu spoczywa na rządach USA, Anglii, Francji i ZSRR. W każdym razie nie wolno odrzucać takich kroków, które mogą przyczynić się choćby do stopniowego rozwiązania problemu zjednoczenia Niemiec, utworzenia ogólnoniemieckiego państwa demokratycznego.

Rząd ZSRR zwraca się do rządu Francji, jak również do rządów Anglii i USA z propozycją podjęcia już teraz praktycznych kroków, zmierzających do uregulowania problemu niemieckiego. Zgodnie z powyższym rząd radziecki uważa za rzecz niecierpiącą zwłoki rozwiązanie następujących podstawowych problemów w stosunku do Niemiec:

przy tym rzecz ważną zapewnić odpowiedniego udziału przedstawicieli Niemiec we wszystkich stadiach przygotowania traktatu pokojowego oraz na konferencji pokojowej. Zanim utworzony zostanie tymczasowy rząd ogólnoniemiecki, mogliby uczestniczyć w przygotowaniu traktatu pokojowego przedstawiciele istniejących rządów Niemiec wschodnich i zachodnich.

2. Utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich

W celu utworzenia jednolitej narodowej Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, rząd radziecki proponuje, by parlamenty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, przy szerokim udziale organizacji demokratycznych, utworzyły tymczasowy rząd ogólnoniemiecki.

Rząd taki może być powołany do życia w drodze bezpośredniego porozumienia między Niemcami wschodnimi i zachodnimi przez zastąpienie istniejących obecnie rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej. Jeśli okaże się to zbyt trudne w chwili obecnej, można będzie utworzyć tymczasowy rząd ogólnoniemiecki również przy zachowaniu na pewien okres czasu rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej; w tym ostatnim wypadku tymczasowy rząd ogólnoniemiecki będzie, rzecz jasna, pełnił w pierwszym stadium jedynie ograniczone funkcje. Ale również w tej sytuacji utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego stanowiłoby realny krok naprzód na drodze do zjednoczenia Niemiec, którego całkowita, ostateczna realizacja powinna być utworzeniem rządu ogólnoniemieckiego na podstawie prawdziwie wolnych wyborów ogólnoniemieckich.

Zadania tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego

a) Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki mógłby rozwiązywać takie niecierpiące zwłoki problemy o znaczeniu ogólnoniemieckim, jak reprezentacja Niemiec w pracach nad przygotowaniem traktatu pokojowego, jak również reprezentacja w organizacjach międzynarodowych; niedopuszczalność do włączenia Niemiec do koalicji lub sojuszy wojskowych, skierowanych

przeciwko jakimkolwiek państwom, które uczestniczyły w wojnie z Niemcami hitlerowskimi; problemy obywatelstwa niemieckiego; zapewnienie niekierowanej działalności partii i organizacji demokratycznych oraz niedopuszczenie do istnienia faszystowskich, militarystycznych i innych organizacji odnoszących się wrogo do demokracji i do sprawy zachowania pokoju; rozszerzenie stosunków handlowych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi; sprawy dotyczące transportu, łączności pocztowej i telegraficznej - sprawy dotyczące swobodnego ruchu ludzi i przewozu towarów, niezależnie od ustanowionych granic strefowych, rozwijanie stosunków gospodarczych i kulturalnych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi oraz inne problemy, dotyczące interesów całego narodu niemieckiego.

b) Głównym zadaniem tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego powinno być przygotowanie i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich, w wyniku których sam naród niemiecki, bez ingerencji obcych mocarstw, rozwiąże kwestie społeczne i państwowe ustroju Niemiec demokratycznych.

Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki powinien opracować projekt ogólnoniemieckiej ordynacji wyborczej, która by zapewniła prawdziwie demokratyczny charakter wyborów ogólnoniemieckich, udział wszystkich organizacji demokratycznych w wyborach, i która by nie dopuściła do nacisku wielkich monopolów na wyborców. Od swobodnego wyrażenia wyborców ogólnoniemieckiego powinna być uzależniona sprawa celowości sprawdzenia, czy w całym Niemczech istnieją warunki, konieczne dla przeprowadzenia wyborów demokratycznych, jak również sprawa podjęcia kroków, zmierzających do zapewnienia takich warunków. Równocześnie rząd radziecki uważa za konieczne, by rządy Francji, USA, Anglii i ZSRR podjęły kroki w celu przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich w warunkach prawdziwej wolności wyrażającej wszelki nacisk ze strony obcych mocarstw w czasie wyborów.

3. Złagodzenie finansowo-gospodarczych zobowiązań Niemiec, powstałych w wyniku wojny

Z uwagi na fakt, że Niemcy wykonały już znaczną część swych zobowiązań finansowo-gospodarczych w stosunku do ZSRR, Francji, Anglii i USA, powstałych w wyniku wojny, i z uwagi na konieczność ułatwienia sytuacji gospodarczej Niemiec, rząd ZSRR uznaje za sprawę niecierpiącą zwłoki powzięcie w związku z tym odpowiednich decyzji.

a) Rząd radziecki uznaje za rzecz konieczną, aby poczynając od 1 stycznia 1954 roku Niemcy zwolnione zostały całkowicie od spłaty odroczonej, jak również od spłaty czterech mocarstw powojennych długów państwowych z wyjątkiem zadłużenia wynikającego z zobowiązań handlowych.

b) Rząd radziecki uważa również za rzecz konieczną obniżenie wysokości wydatków związanych z utrzymaniem wojsk czterech mocarstw na terytorium Niemiec. W tym celu rząd radziecki proponuje, by sumy wydatków na utrzymanie tych wojsk nie przekraczały rocznie 5 proc.

dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, a w każdym razie nie przekraczały sumy wydatków okupacyjnych z roku 1949, kiedy na wysokość wydatków okupacyjnych nie wpłynęło jeszcze utworzenie bloku północno-atlantycznego. Rząd radziecki proponuje jednocześnie zwolnić Niemcy całkowicie od spłaty długów, które po roku 1945 powstały z tytułu okupacyjnych wydatków czterech mocarstw poza granicami Niemiec.

Rząd radziecki wyraża przekonanie, że porozumienie między ZSRR, Francją, USA i Anglią w kwestii niemieckiej i powzięcie już w najbliższym czasie decyzji w sprawie wyłączenia Niemiec z produkcji wojennych materiałów, przyczyniając się tym samym do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Moskwa, dnia 15 sierpnia 1953 r.

Projekt rządu radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami

(przedstawiony przez rząd ZSRR w dniu 10 marca 1952 r.)

Od chwili zakończenia wojny z Niemcami upłynęło blisko 7 lat, a jednak Niemcy wciąż jeszcze nie mają traktatu pokojowego, znajdują się w stanie rozbitcia, pozostają nadal nierównoprawnie w stosunku do innych państw. Takiemu niestabilnemu stanowi należy koniecznie położyć kres. Odpowiada to dążeniom wszystkich narodów milujących pokój. Bez najwcześniejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami nie można zapewnić sprawiedliwego ustosunkowania się do słusznych narodowych interesów Niemców.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma doniosłe znaczenie dla utrwalenia pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami pozwoli na ostateczne rozwiązanie problemów, które wynikły w następstwie drugiej wojny światowej. Rozwiązanie tych problemów odpowiada żywotnym interesom państw Europy, które uciły uciły od agresji hitlerowskiej, zwłaszcza zaś sąsiadów Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami przyczyni się do polepszenia ogólnej sytuacji międzynarodowej i tym samym do ustanowienia trwałego pokoju.

Konieczność przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami podyktowana jest faktem, że niebezpieczeństwo odbudowy militarystyki niemieckiej, który rozpętał dwukrotnie wojnę światową, nie zostało usunięte, ponieważ wciąż jeszcze nie są wykonane odpowiednie uchwały konferencji poczdamskiej. Traktat pokojowy z Niemcami powinien stworzyć gwarancje uniemożliwiające odrodzenie militarystyki niemieckiej i wznowienie agresji niemieckiej.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami stworzy trwałe warunki pokoju dla narodu niemieckiego, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako jednolitego, niezawisłego, demokratycznego i milującego pokój państwa, zgodnie z uchwałami poczdamskimi i zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami.

Wychodząc z tego założenia, rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji postanowiły przystąpić niezwłocznie do opracowania traktatu pokojowego z Niemcami.

PODSTAWY TRAKTATU POKOJOWEGO Z NIEMCAMI

Uczestnicy

W. Brytania, Związek Radziecki, Stany Zjednoczone, Francja, Polska, Czechosłowacja, Belgia, Holandia i inne państwa, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w wojnie z Niemcami.

Postanowienia polityczne

- Niemcy zostają odbudowane jako jednolite państwo. Tym samym położony zostaje kres rozbitciu Niemiec i jednolite Niemcy uzyskują możliwość rozwoju jako państwo niezawisłe, demokratyczne i milujące pokój.
- Wszystkie siły zbrojne mocarstw okupacyjnych powinny być wycofane z Niemiec nie później niż po upływie roku od dnia wejścia w życie traktatu pokojowego. Jednocześnie zlikwidowane będą wszystkie obce bazy wojskowe na terytorium Niemiec.
- Należy zapewnić narodowi niemieckiemu prawa demokratyczne, aby wszystkie osoby znajdujące się pod jurysdykcją niemiecką bez względu na rasę, płeć, język, czy wyznanie mogły korzystać z praw człowieka i podstawowych swobód, włączając w to wolność słowa, prasy, kultury religijnej, przekonań politycznych i zebrań.
- W Niemczech powinna być zapewniona nieskierowana działalność demokratycznych partii i organizacji, którym należy przysługiwać prawo swobodnego decydowania o swych sprawach wewnętrznych, organizowania zjazdów i zebrań, korzystania z wolności prasy i wydawnictw.
- Na terytorium Niemiec nie wolno dopuszczać do istnienia organizacji wrogich demokracji i sprawie utrzymania pokoju.
- Wszystkim b. wojskowym armii niemieckiej, w tym oficerom i generałom, wszystkim b. członkom NSDAP, z wyjątkiem tych, którzy odbywają karę z wyroku sądownego, za popełnienie przez nich zbrodnie, należy przysługiwać prawa obywatelskie i polityczne na równi ze wszystkimi innymi obywatelami niemieckimi, aby mogli uczestniczyć w budowie milującego pokój, demokratycznych Niemiec.
- Niemcy zobowiązują się, że nie będą uczestniczyły w żadnych koalicjach lub sojuszach wojskowych, wymierzonych przeciwko jakimkolwiek państwom, które swymi siłami zbrojnymi brały udział w wojnie przeciwko Niemcom.

Terytorium

Terytorium Niemiec określają granice ustalone na mocy uchwał poczdamskiej konferencji wielkich mocarstw.

Postanowienia ekonomiczne

Nie nakłada się na Niemcy żadnych ograniczeń w dziedzinie rozwoju i gospodarki pokojowej, która powinna służyć wzrostowi dobrobytu narodu niemieckiego. Niemcy nie będą również skrepowane żadnymi ograniczeniami, jeśli chodzi o handel z innymi krajami, żegluga morską oraz dostęp na rynki światowe.

Postanowienia militarne

- Niemcom zezwoli się na posiadanie narodowych sił zbrojnych (lądowych, lotniczych i morskich) niezbędnych do obrony kraju.
- Niemcom zezwala się na produkcję wojennych materiałów i sprzętu wojennego, których ilość lub typy nie powinny przekraczać poza ramy potrzeb sił zbrojnych ustalonych dla Niemiec przez traktat pokojowy.

Niemcy a Organizacja Narodów Zjednoczonych

Państwa, które zawarły traktat pokojowy z Niemcami, poprą prośbę Niemiec o przyjęcie w poczet członków Organizacji Narodów Zjednoczonych.

